

Bergkerk 2^e van Epifanie 7-1-2018

Gemeente van Christus,

Wij staan vanmorgen -op de 2^e zondag van Epifanie- waarop vanouds het verhaal van de doop van Jezus wordt gelezen, aan de oever van de Jordaan. Het is ons niet vreemd. Dezer dagen houden de rivieren ons bezig, het hoge water fascineert en beangstigt, de dijkgraaf stelt ons gerust, de plaatjes zijn prachtig, en de dichtregel van Marsman komt als vanzelf mee "Denkend aan Holland; zie ik breede rivieren; traag door oneindig; laagland gaan, ..." De lage landen op zijn mooist.

Wij leven aan de oever, ons leven heeft zijn loop als de loop van de rivier,soms draagt het ons, soms worden we erdoor overspoeld en soms staat het ons aan de lippen.
De Jordaan is in de bijbel de grensrivier van het beloofde land. Het is de grens die er is tussen jou en het land van de toekomst. De grens tussen jou en waar je naar uitkijkt of waar je misschien wel voor vreest, want vrees en hoop gaan vaak samen, op de grens van de toekomst.

De rivier stroomt van hoog naar laag. De Jordaan mond tenslotte uit in de dode zee. Je kunt het lezen als een metafoor. De Jordaan daalt uit de hoge hemel neer en stroomt als alle leven haar dood tegemoet. Het is een levensbeeld dat ons tot de verbeelding spreekt. De stroom van de tijd sleurt mensen mee en wie houdt zijn hoofd boven water?

Vanmorgen openen wij een nieuwe expositie hier in de Bergkerk, schilderijen van Ria van Werven ... en de titel van de expositie intrigeert 'weg uit de chaos'. Er is zoveel dat je kan overspoelen ... ga je het wel redden? Is er een weg uit de chaos? Is er in de chaos een weg te ontdekking... een richting ... een uitweg wellicht? Chaos is in Bijbels hebreuws toehoe wabohoe woest en ledig, woestheid en warboel, een chaos die wacht op creatie, op scheppende arbeid, op een uiteenleggen, op onderscheiden van licht en duisternis.

Het spannende van het Bijbelverhaal is dat de chaos niet zozeer wordt overkomen, of voorkomen, of overbrugt of weggepoetst ..nee, chaos wordt ondergaan, je gaat er in kopje onder... In het verhaal stuiten we op de figuur van Johannes de Doper, hij staat aan de oever van de rivier, de Jordaan en hij doopt, hij dompelt. Hij staat aan de over van het water van de chaos het leven heeft zo zijn gang, het stroomt maar door, we zijn er helemaal in ondergedompeld van hoogtepunt naar dieptepunt, we worden geleefd, maar let op! zo hoeft het niet te blijven! Er is verandering mogelijk. Johannes getuigt van een toekomst met God.

En het schurende van dit evangelie is dat Jezus daar is om door Johannes gedoopt worden. Jezus is niet de doper maar de gedoopte. Hij laat zich dopen en gaat kopje onder, de Allerhoogste waagt zich in het aller-diepste. Hij baant geen weg uit de chaos maar hij dompelt zich in de chaos.

Willem Barnard schrijft ergens: de mens die uit het Jordaanwater oprijst na de doop ontvangen te hebben, is als de zon die door de diepte heen opgaat. Dit dieptepunt is een hoogte punt, ik mag de nacht voorbij, getroost, mijn langste schaduw blijft getekend door het licht

De hemelen openen zich de geest van God daalt als een duif op deze ondergedompelde mens in de chaos neer, Jij bent mijn welbemind kind in jou heb ik behagen.

Gemeente wij leven van die woorden. Zonder die woorden kan geen mens. Iemand die je zegt: Jij bent een welbemind kind, in jou heb ik behagen. Deze mens ondergedompeld in de chaos in de toehoe wabohoe van het bestaan..is welbemind. De Geest van God, de adem van Eeuwige zweeft over de waterenis er ergens een plekje om te landen is er schepping ... creativiteit, leven.

Hier komt een mens in het licht van Pasen te staan. De duif is daar het teken van. En die duif vliegt nog, heen en weer - af en aan.. wachtend uitkijkend naar een eerste begin van een bewoonbare aarde. Naar een mens die het waagt om met deze verhalen te leven en te reiken naar het beloofde land. Om te leven met alleen deze paar woorden als een fluistering in je ziel Jij bent mijn welbemind kind in jou heb ik behagen.

De Geest des Heren rust op mij, zo zegt de profeet Jesaja het.
De Geest des Heren, de adem van de Eeuwige zweeft over de wateren van de chaos zoekend om tot rust te komen. Het bekende woord van Augustinus luidt: Onrustig is ons hart totdat het rust in U.

Het lijkt wel alsof ook God zelf die rust zoekt Alsof het de Eeuwige is die zegt: Onrustig is mijn hart totdat het rust vindt in jou. Gods bewogenheid zoekt - te midden van de chaos- mensenzo overkomt Hij mij, doordringt mij, zalft mij, zoals de zon ons door en door kan verwarmen, zoals de wind ons kan uitwaaien zoals olie de huid doet glanzen. Dit is de rust die God zoekt in de onrust en eerder rust Hij niet.

En zie geopend worden de hemelen
en zie een stem
Jij bent mijn welbemind kind in jou heb ik behagen.
Amen